رویکرد زمینه گرا در طراحی باغ آسایشگاه

نرگس ذوالفقارزاده دهنوی[1]* ، افشین رئیسی دهکردی [2]، نوشین عباسی [3]

۱- دانشجوی دکترای معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد(Znarges608@gmail.com)
۲- هیئت علمی تمام وقت دانشکده معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد(Reisi_afshin@yahoo.com)
3-هیئت علمی تمام وقت دانشکده معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد(Nooshinabbasi60@gmail.com)

اطلاعات مقاله

زمینه تخصصی مقاله:
معماری

دریافت:
پذیرش:

واژگان کلیدی:
جانبازان (پی تی اس دی)، زمینه‌گرایی، باغ ایرانی، باغ آسایشگاه.

پایگاه نمایه‌کننده:

چکیده

باغ‌ها را می‌توان جزو اولین بناهای پایدار در تاریخ ایران برشمرد، بناهای پایدار بناهای تلقی می‌شود که کمترین تأثیرات مخرب را بر محیط‌های ساخته‌شده مصنوع، و طبیعی مجاور ناحیه اطرافشان و همچنین متن و زمینه کلی خود داشته باشند لذا رسیدن به معماری پایدار میسر نمی‌شود مگر با تأکید بر زمینه گرایی. بر اساس نتایج تحقیق معماری زمینه گرا نه تأکید بر تقلید دارد و نه مانع نوآوری و خلاقیت است. هدف ایجاد ارتباطی بهتر بین معماری و زمینه است که جنبه‌های زیبایی‌شناختی و معنایی در آن اهمیت فراوان دارند. زمینه گرایی دیدگاهی است که علاوه بر جنبه‌های صرفاً کالبدی، تدریج ابعاد انسانی و جنبه‌های فرهنگی، اجتماعی و تاریخی نیز در آن موردتوجه قرار می‌گیرد. درنتیجه در طراحی پایدار، معمار و شهر ساز باید در ابتدا ویژگی‌های یک مکان زمینه را به‌درستی دریابد و این پارامتر را مبحثی حیاتی در فرایند طرحی خود بداند. درنتیجه در معماری زمینه گرا ساختمان جز کوچکی از طبیعت پیرامونی خود می‌شود. پژوهش حاضر سعی دارد با مطالعه و شناخت پتانسیل‌های موجود در باغ ایرانی و معماری زمینه‌گرا با ایجاد تعاملی هدفمند بین باغ و آسایشگاه در معماری امروزی به راهکارهای مفیدی در جهت بهبود سریع‌تر در زمان بستری بیماران پی تی اس دی برسد. تکنیک مورد استفاده در این پژوهش توصیفی ـ تحلیلی است؛ که به توصیف محتوای کیفی باغ ایرانی و معماری زمینه‌گرا پرداخته و اصول و شاخصه‌های آن را مورد بررسی قـرار می‌دهیم و فضـای به کارگـرفته شـده برای جانبـازان را بررسی و مـوشکافی و تحلیل می‌کنیم؛ جمـع‌آوری اطلاعـات بر اساس مطالعات کتابخانه‌ای، مقالات و مشاهدات عینی صورت خواهد گرفت.